



La Femosa

Revista d'opinió i informació local | ARTESA DE LLEIDA, novembre-desembre de 2006 | núm. 225



Consell de redacció

Felip Domènech i Costafreda
Josep Gallart i Fernández
Francesc Gallart i Fernández
Lluís Gil i Fontanet
Ricard Pons i Pico
Maria Serra i Domènech
Ramon Serra i Batlle
Eulàlia Solà i Miró

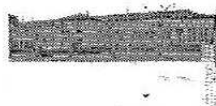
Col·laboradors

Alternativa Ecologista d'Artesa
Cèlia Argilès i Andrés
Andreu Bergé
AMPA de l'Escola Els Til·lers
Comissió 50 aniversari
Adolf Costafreda i Castillo
Neus Falcó i Manonelles
Laura Farran i Botargues
Felip Gallart i Fernández
Josep Gallart i Fernández
M. A. Navarro
Jordi Niubó i Nosas
Joan Ramon París i Oro
Ricard Pons Pico
Ramon Serra i Batlle
Eulàlia Solà i Miró
Josep Ramon Solé i Gallart
Felip Solé i Marin

Fotògraf

Ramon Serra i Batlle

El Correlleua i
jornada de portes
obertes a les
noves escoles



Els articles que apareixen a les
planes de La Femosa reflecteixen
únicament l'opinió de llurs signants.

2a. època.
Dipòsit Legal:
L-264-1981.

Índex

El Reportatge	4
<i>R. Serra i J. Gallart</i>	
Pòrtic	5
Actualitat Artesenca	6
<i>Cèlia Argilès</i>	
Imatges de l'actualitat artesenca	11
<i>Ramon Serra</i>	
La marxa de la Cèlia	15
<i>Ricard Pons</i>	
La cuina exòtica	16
<i>Adolf Costafreda</i>	
L'AMPA CEIP Els Til·lers informa	17
<i>L'AMPA</i>	
Aturar la violència vers les dones	19
<i>La Redacció</i>	
Entreteniments	20
<i>Andreu Bergé i La Redacció</i>	
Cròniques del CF Artesa de Lleida	21
<i>Felip Solé</i>	
Un viatge d'estiu	24
<i>Joan Ramon París</i>	
Tanques	27
<i>Felip II</i>	
Sobre eleccions i partits	29
<i>Pere Arnau</i>	
Que tinguis sort Cèlia	30
<i>Alternativa Ecologista d'Artesa</i>	
Estadística anual i comentaris...	31
<i>Alternativa Ecologista d'Artesa</i>	
Joan Moles i Ormella (III)	33
<i>Josep Gallart</i>	

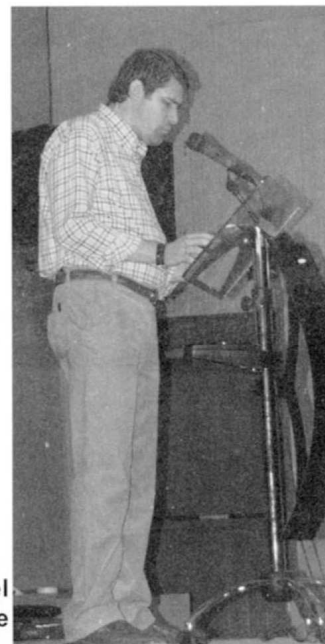
EL REPORTATGE

CORRELENGUA 2006

R. Serra i J. Gallart



Cercavila Reivindicatiu



Lectura del Manifest del Correllengua per l'alcalde d'Artesa, Ricard Pons



Actuació de la Coral Ginestell d'Alguaire



Actuació de la Coral Roser de Massalcoreig

Cant comú de les corals Ginestell d'Alguaire, Roser de Massalcoreig i La Primavera d'Artesa de Lleida



Diuem que en política dos moments no són mai iguals, per semblants que se'ns mostrin. El resultat de les darreres eleccions autonòmiques catalanes ens il·lustra perfectament aquesta idea. Després de l'11 de novembre de 2006, ningú no podia governar sol i, per tant, calien pactes i aliances. La conjunció dels resultats electorals i els pactes posteriors entre les diferents forces polítiques donà la revalidació del poder al conjunt format pel Partit dels Socialistes, Esquerra Republicana i Iniciativa-Verds, i la presidència de la Generalitat al candidat socialista. Convergència i Unió i el Partit Popular altre cop es queden a l'oposició. A més cal remarcar altra vegada la baixa participació de la ciutadania catalana. Tot plegat sembla el mateix d'abans de celebrar-se les eleccions, però les aparences sempre enganyen.

El Tripartit tingué un sorollós desenllaç, amb crisi i estripada final. I això, és de suposar, els farà actuar de forma molt més prudent i cautelosa.

El candidat socialista i actual president de la Generalitat, José Montilla, no fou votat de forma majoritària, i la seva presidència és fruit d'un pacte a tres bandes, la qual cosa, certament, limitarà la seva voluntat i haurà de consensuar la majoria, de les seves decisions, sinó totes. No endebades la seva investidura ha estat possible només per cinc vots, setanta a favor i seixanta-cinc en contra. La figura de José Montilla, per altra banda, desperta recels entre les forces més nacionalistes, fins i tot dintre del seu propi partit.

ERC, altra vegada la clau del castell, haurà d'actuar de forma més pragmàtica i cautelosa del que ho va fer en la passada legislatura, sinó vol que l'Entesa actual s'esquerdi altra volta i ja, potser, no es podria apedaçar més. Això suposarà haver d'aigualir, sinó renunciar, a alguns dels seus postulats fonamentals per tal de tirar endavant els pactes. A més haurà de desplegar un Estatut que no ha votat. Ben mirat un repte ben difícil i compromés.

Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa, tot i el lleuger increment de vots en relació al 2003, haurà de retrobar un espai propi dins del govern i de la política catalana sinó vol repartir els seus votants entre ERC i el PSC.

Convergència i Unió va tenir el que, en termes històrics, en diuen una victòria pírrica, que ve a ser una victòria que no aporta cap avantatge. Quatre anys més a l'aigüera pot esdevenir un període molt llarg.

El Partit Popular resta com a força política amb poc predicament a Catalunya, tot i ésser la segona força en el conjunt de l'Estat Espanyol.

Un partit nou que ha aconseguit representació parlamentària és *Ciutadans. Partido de la ciudadanía*, autoanomenat antinacionalista i que a molts recorda el populisme dels radicals d'Alejandro Lerroux.

El resultat és un complex conjunt de forces que actuaran en diferents sentis i direccions. I és ben clar que un país ha de moure's en una sola direcció: endavant. I endavant vol dir... Què vol dir? Esperem que ells ho entenguin i s'entenguin bé i que Catalunya continuï sent una entitat amb voluntat de ser-ho.

OBRES AL CARRER CASTELL

L'Ajuntament d'Artesa de Lleida ha procedit a col·locar dos nous embornals que creuen la carretera que va cap a Aspa, per tal de poder recollir millor les aigües de la pluja i també ha procedit a renovar la canonada d'aigua general i de clavegueram des de la Plaça Major fins a l'extrem del carrer Castell. Aquesta obra va començar a mitjans d'octubre i a hores d'ara encara no ha finalitzat, tot i que s'han restablert els serveis, manca ara acabar de fer les voreres que van haver de trencar-se per donar pas a les noves infraestructures.

URBANITZACIÓ DEL SAUR-2

A mitjans d'octubre es va començar a netejar tots els terrenys que integren l'anomenat SAUR-2, i que està ubicat darrera del Raval de la Sra. Victòria, enllaçant el carrer Castell, fins a l'altura dels Tallers Gallart.

Tot aquest espai ara es començarà a urbanitzar per tal de construir cara l'any vinent els habitatges, que estan previstos en aquest indret.

CURSOS PER A TOTS ELS GUSTOS

L'Ajuntament d'Artesa de Lleida amb col·laboració de la Unió de Pagesos ha preparat per aquesta tardor el curs de comercialització de la fruita dolça, que abasta des del dia 30 d'octubre a 22 de desembre, i que té previst realitzar una sortida per visitar la Fira de Bolònia (Itàlia).

També s'han organitzat altres cursos com és el de comptabilitat, i expressió oral, i altres cursos s'han deixat de fer per manca de gent inscrita.

CORRENENS 2006 i CORRELENGUA 2006 (21 i 22-10-06)

La sisena edició del **Correnens**, que organitza el grup local de Xarxa, es va celebrar els dies 21 i 22 d'octubre i a l'igual que l'any passat ha coincidit amb els actes del **Correlengua**, organitzats per l'*Agrupació Cultural La Femosa* amb el suport i col·laboració de l'*Ajuntament d'Artesa de Lleida*.

Els actes foren els següents:

Dissabte dia 21

.- A 2/4 d'1 del matí projecció de la pel·lícula de cinema infantil GARFIELD 2 a la Sala de la Llar del Poble.

.- A les 6 de la tarda, hi va haver el Cercavila Reivindicatiu del Correlengua, amb la presència del Griu, els gegants Adieil i Asetra i els Grallers de La Femosa.

.- A les 7 de la tarda a la Sala de la Llar del Poble l'alcalde d'Artesa de Lleida, Ricard Pons, va llegir el Manifest del Correlengua 2006 i la festa del Correlengua va finalitzar amb l'actuació de les corals del Segrià: *Ginestell d'Alguaire*, *Roser de Massalcoreig* i en el cant comú hi va participar la coral local, *La Primavera Artesenca*.

Diumenge dia 22

.- A les 12 del matí al pati de l'escola, Jaume Barri, va presentar l'obra VET AQUÍ UN GAT.

.- A les 6 de la tarda a la Sala de la Llar del Poble, la companyia FADUNITO va posar en escena l'obra CUINA DE NASSOS.

JORNADA DE PORTES OBERTES A L'ESCOLA (22-10)

Aprofitant que el diumenge dia 22 d'octubre se celebrava l'espectacle dins del CORRENENS al pati de l'escola, l'ajuntament va informar que es farien portes obertes durant tot el matí per tal que la gent pogués conèixer una mica més a fons les obres que s'han fet a l'escola i l'ampliació de la mateixa. Sens dubte una obra molt important per al nostre poble, que ens permet gaudir d'una infraestructura escola exemplar i a l'alçada de les circumstàncies actuals.

Cal destacar doncs que amb l'ampliació s'ha construït un menjador escolar nou, i s'ha habilitat una cuina que permet que el menjar s'elabori al centre. En definitiva una millora importantíssima per als nostres infants.

TANCAMENT DELS FORATS DE NÍNIXOL AL CEMENTIRI

L'Ajuntament d'Artesa de Lleida ha dedicat enguany tancar els forats de nínxol del cementiri municipal en els quals no hi ha cap persona enterrada, amb la finalitat que la visualització del cementiri millori i no s'hi acumuli brutícia en els mateixos. Amb aquesta finalitat es va fer arribar un escrit a tots els propietaris de forats de nínxol per tal que realitzessin aquesta tasca, i tots aquells que ho van creure adient o bé no van tancar-los, ho va fer l'ajuntament a càrrec de cada un dels titulars.

Sens dubte la millora és ben visible i la visita a aquest recinte és més agradable.

CASTANYOT 2006

Ja fa una colla d'anys l'AJALL (Associació de Joves d'Artesa de Lleida) organitza el sopar de la festa de la Castanyada a la Sala de la Llar del Poble,

per tal que tothom que vulgui pugui participar d'aquesta festa tan arrelada al nostre país, sense haver d'anar a buscar la gresca fora del poble.

Després del sopar es va organitzar un concert amb l'actuació de:

Lo Gitano de Balaguer
Festa'm-Tam
Golpe de Estado (grup local)
DJ Marc del Piga
DJ Invitat

ARRANJAMENT DEL CAMÍ DE LES HORTES

Recentment l'Ajuntament d'Artesa de Lleida ha procedit a la millora i arranjamet del camí de les Hortes, el qual ja estava asfaltat, però també amb el pas del temps es va deteriorant.

Aquesta actuació està finançada al 100% pel Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya.

CELEBRACIÓ DE L'ANIVERSARI DE TETE PRODUCTIONS (18 i 19-11-06)

El cap de setmana dels dies 18 i 19 de novembre, es va celebrar a la Sala de la Llar del Poble, la Festa Aniversari de la Disco Mòbil del municipi, TETE PRODUCTIONS.

Cal dir que era la primera celebració d'aniversari que feia Tete Productions però de fet el que se celebrava era els 5 anys que fa que està en actiu i que aguanta tanta marxa, triomfant allà on va.

El dissabte va dedicar l'actuació a la gent més jove i no tan jove que van voler sortir a ballar i gaudir de la festa. Durant la sessió hi van haver sortejos, sorpreses i molta diversió.

El diumenge per la tarda es va fer una sessió de ball ja més tradicional, per a la quitxalla i les parelles.

URBANTIZACIÓ DEL CARRER JACINT VERDAGUER I CARRER ESCOLES TRAM SUD

A mitjans de novembre es van iniciar les obres per tal de completar la urbanització del carrer de Jacint Verdaguer i carrer de les Escoles Tram Sud.

Aquesta cruïlla de carrers, ara tant transitada, sobretot amb l'obertura del vial del carrer escoles cap a la carretera i amb la ubicació de la Llar d'Infants, requereix tenir una urbanització acabada tant pels mateixos veïns directes, com per a tot el veïnat que passa per allí.

ACTUACIONS DINS DE LA PROGRAMACIÓ DE XARXA

Dins el programa d'actuacions de XARXA el dia 12 de novembre, a la Sala de la Llar del poble, es va representar l'obra de teatre, LES SABATES NOVES DE L'EMPERADOR, a càrrec de la companyia Anna Roca.

El dia 3 de desembre, a la Sala de la Llar del Poble, es va representar l'obra RITA, LA RÍNIXOLS D'OR I ELS TRES OSSETS.

Totes dues sessions van comptar amb força públic, que va gaudir molt de l'espectacle.

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA (01-11-06)

El dia 1 de novembre, es van celebrar eleccions al Parlament de Catalunya. Al nostre poble les dues taules es van instal·lar al col·legi públic, tal i com es ve fent des de fa uns anys cap aquí, el resultat de les dues taules va ser el següent:

TAULA A	
NOMBRE D' ELECTORS	598
NOMBRE DE VOTANTS	411
DISTRIBUCIÓ DELS VOTS	
BLANCS	12
NULS	4
Partit dels Socialistes de Catalunya	69
Convergència i Unió	169
Iniciativa per Catalunya Verds	32
Partit Popular	15
Escons Insubmisos	2
Esquerra Republicana de Catalunya	104
Partit Comunista del Poble de Catalunya	1
Ciudadans- Partido de la Ciudadania	1
Partit Família i Vida	1
Partit Humanista de Catalunya	1

TAULA B	
NOMBRE D' ELECTORS	534
NOMBRE DE VOTANTS	327
DISTRIBUCIÓ DELS VOTS	
BLANCS	1
NULS	4
Partit dels Socialistes de Catalunya	80
Convergència i Unió	134
Iniciativa per Catalunya Verds	27
Partit Popular	13
Partido Obrero Socialista Internacional	2
Esquerra Republicana de Catalunya	63
Izquierda Republicana	1
Ciudadans- Partido de la Ciudadania	2

NOVA NOMENCLATURA MUNICIPAL (26-10-06)

El ple de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida en la sessió del dia 26 d'octubre va acordar posar el nom del **Sr. Joan Moles Ormella**, al carrer que dins del Pla Parcial del SAU R-3, les Eres, que està desenvolupant l'empresa PROGRIART SL, a l'era del Sangenís, va perpendicular al camí de les Figueretes, ara carrer del Vinyar Nou, en la part que és urbà.

Aquest personatge de principis de segle XX, i del qual en anteriors revistes i en aquesta mateixa es publica la seva biografia, va estar important pel nostre poble entre altres per la seva intervenció en la carretera que va de Lleida a Castellans i en la subvenció per la construcció de les escoles.

AERÒBIC PER A LES DONES

Com cada any, amb l'inici del curs escolar l'Associació de Dones, endega les seves activitats, entre les quals hi ha l'activitat d'aeròbic, que si bé fins ara es feia només per la tarda, enguany mercès al gran interès que ha despertat aquesta activitat s'ha pogut organitzar un grup al vespre.

Durant dos dies a la setmana, d'una hora de durada, les dones intenten posar-se una mica en forma.

Les dues monitores, la Gina, que fa l'activitat de la tarda, i la Marta, que fa l'aeròbic al vespre, són del poble. Les classes es fan a la Sala de la Llar del Poble, i a les mateixes estan inscrites unes 40 dones.

Cal destacar que enguany s'ha pogut adquirir molt material de gimnàstica i manteniment, com ara steps, pilotes, peses... gràcies a una subvenció que l'Ajuntament va aconseguir del Consell Català de l'Esport, de la Generalitat de Catalunya.

És de remarcar també l'activitat del ioga que es fa també dos cops per setmana, a Casa la Vila.

OBRES AL CONSULTORI MÈDIC

L'Ajuntament d'Artesa de Lleida va aconseguir una important subvenció per a la realització des les obres del consultori mèdic local, consistents en la supressió de barreres arquitectòniques. Per aquest motiu, ha estat necessari construir una rampa exterior, i una interior, per a eliminar les escales que fins ara hi havia, i fer accessible aquest espai públic a tothom.

L'empresa que ha realitzat les obres ha estat Construccions Arco SCCL, i han durat poc més d'un mes.

VENDA DE SOLARS MUNICIPALS

El ple de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida en la sessió del dia 30 de novembre va acordar treure a la venda tres solars que va rebre en concepte del 10% d'aprofitament mig que la Llei d'urbanisme imposa als qui desenvolupin un pla parcial, i que estan situats al carrer dels Solsonès números 51, 53 i 55.

Aquest solars juntament amb altres quatre que de moment l'ajuntament es reserva es destinaran obligatòriament a la construcció d'un habitatge social, per tal de donar compliment al que fixa la Llei d'urbanisme d'afavorir l'habitatge protegit.

L'adjudicació es farà per concurs a aquells que millor puntuació obtinguin dels diferents criteris que s'estableixen al plec de clàusules.

APROVACIÓ DEL PRESSUPOST PER A 2007

El ple de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida en la sessió del dia 30 de novembre, va aprovar el pressupost per a l'exercici 2007 que importa un total d'1.237.000 euros i que preveu com a inversions les següents:

Adquisició maquinària i eines: 9000 euros
Arranjament de voreres: 28000 euros
Ampliació cementiri municipal: 175000 euros
Rehabilitació cementiri: 30000 euros

Urbanització del 10% del Pla parcial SAUR-3:
47400 euros
Reforç dipòsit soterrat: 40000 euros

Pel que fa a la construcció del cementiri municipal, ja es volia construir l'any 2006 si bé la manca de licitadors ha obligat a incrementar els preus del projecte.

LA LLAR DEL POBLE, EDIFICI D'INTERÈS LOCAL

El ple de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida en la sessió del dia 30 de novembre, va aprovar la tramitació de l'expedient com a Bé Cultural d'Interès Local de l'edifici de la Llar del Poble. D'acord amb la Llei de Patrimoni Cultural Català.

La competència per a la declaració de béns culturals d'interès local correspon al ple de l'ajuntament, en els municipis de més de cinc mil habitants, i al ple del consell comarcal, en els municipis de fins a cinc mil habitants. La declaració s'ha de dur a terme amb la tramitació prèvia de l'expedient administratiu corresponent, en el qual ha de constar l'informe favorable d'un tècnic en patrimoni cultural.

En aquest cas ha estat Josep Gallart Fernández, el tècnic que juntament amb l'arquitecte municipal, van elaborar la documentació tècnica.

Cal ara doncs, que el Ple del Consell Comarcal del Segrià aprovi aquesta declaració, i d'aquesta manera aquest edifici podrà beneficiar-se de les ajudes de l'1% Cultural que atorga el Ministerio de Fomento.

CURS D'OFIMÀTICA

L'Agrupació Cultural La Femosa, juntament amb la Cooperativa la Comasala, i amb el suport de la Fundació Catalana de Cooperació, han organitzat un curs d'ofimàtica, per a persones assalariades o autònomes, amb el següent contingut:

Internet

Fotografia digital

Tractament d'imatges digitals

En aquest curs, que es realitzant cada dijous els dijous i divendres dels mesos de novembre i desembre a la biblioteca de La Femosa, hi participen quinze persones i està impartit pel professor Ramon Pascual.

PROGRAMACIÓ DE LES PEL·LÍCULES A LA SALA DE LA LLAR DEL POBLE DEL MES DE NOVEMBRE

DIA	TÍTOL
Dimecres 1	ALATRISTE
Diumenge 5	CARS (CATALÀ)
Dissabte 11	EL JEFE
Dissabte 25	2n Cicle de cinema " Terres de Lleida": EL TAXISTA FUL
Diumenge 26	MI SUPER EX NOVIA

IMATGES de

Ramon Serra

l'Actualitat Artesenca



Obres al carrer Castell



Obres al carrer Castell



Urbanització del SAU R2, darrera del Raval de la Sra. Victòria



Representació de la Cuina dels nassos



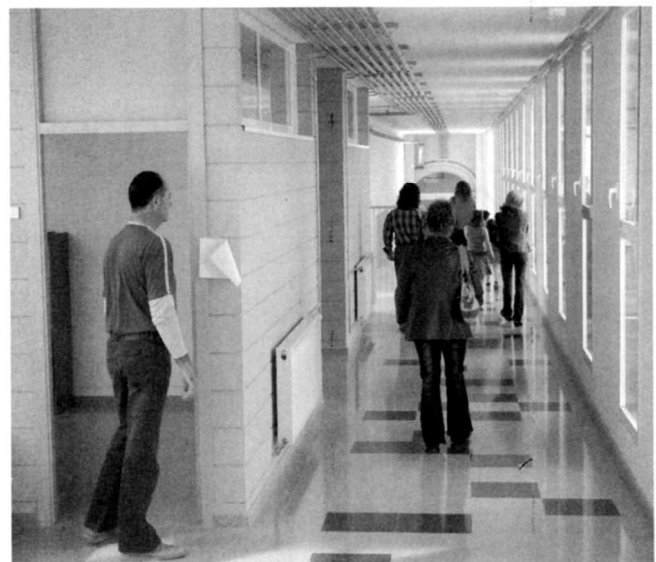
Cant de comiat de les corals al Correllengua 2006



Les noves escoles



Aula d'informàtica de les noves escoles



Passadis de les noves escoles



Menjador de les noves escoles



Passadis de les escoles velles



Passadis de les noves escoles



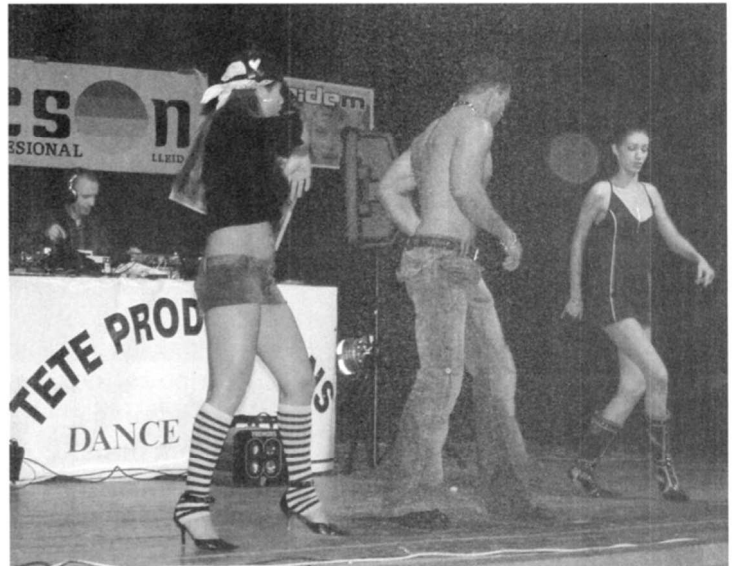
Aules de la guarderia, P3, P4 i P5 de les noves escoles



Representació de l'espectacle Vet aquí un gat



Obres al carrer les Hortes



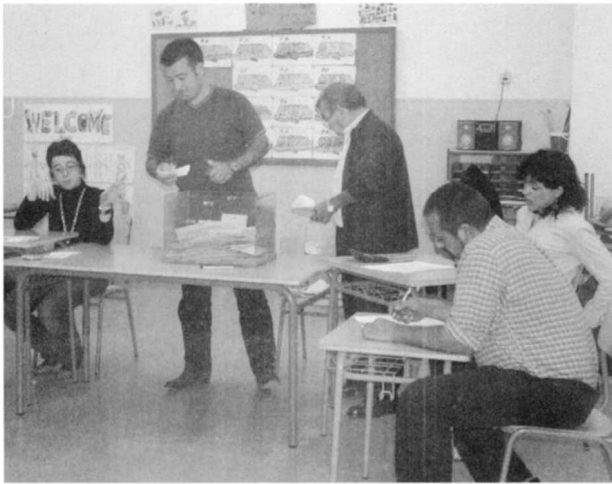
Festa d'aniversari de TETE Productions



Obres al carrer les Escoles



Representació d'un espectacle de XARXA local



Eleccions al Parlament de Catalunya: Mesa A



Eleccions al Parlament de Catalunya: Mesa b



Obres de supressió de barreres arquitectòniques al consultori mèdic



Aeròbic de l'Associació de Dones d'Artesa de Lleida



Assistens al curs d'ofimàtica a la biblioteca de La Femosà



Actuació del programa XARXA local

LA MARXA DE LA CÈLIA

Ricard Pons Pico (Alcalde-President de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida)

El propassat dijous 30 de novembre de 2006, a les 10 de la nit, vàrem celebrar la sessió ordinària del Ple de l'ajuntament d'Artesa de Lleida, com fem cada mes: però aquesta vegada va ser diferent, va ser emotiva, en definitiva, va ser d'un adéu, o d'un fins aviat.

paraules d'agraïment, que ja li vaig manifestar abans de començar l'esmentada sessió plenària. Agraïment per l'esforç, pel treball, per la feina ben feta i per la dedicació envers tots els veïns i veïnes, i també envers els governants, que durant aquests 20 anys ha dut a terme com a treballadora de



El darrer Ple de la Cèlia

Com molt bé deveu saber a hores d'ara tots aquells que llegiu *LA FEMOSA*, la Cèlia Argilés Andrés, la Secretària- Interventora de l'ajuntament marxa, se'n va, després d'una trajectòria professional que va començar l'1 de Febrer de 1987 a l'Ajuntament d'Artesa de Lleida, com a auxiliar administrativa, que va continuar com a administrativa, més tard com a secretària interina i per últim, secretària habilitada estatalment, i que va acabar el 30 de novembre de 2006.

És per això que, com a Alcalde i màxim representant del poble d'Artesa de Lleida, mitjançant aquestes quatre ratlles vull fer palès les

l'ajuntament d'Artesa de Lleida, i a la vegada desitjar-li molta sort en aquesta nova etapa professional que ara comença, que segurament serà complexa, difícil i enrevessada, però que també serà dinàmica, engrescadora i profitosa.

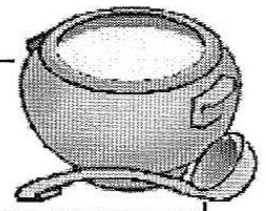
MOLTA SORT CÈLIA.



La Cèlia amb l'equip de govern de l'Ajuntament d'Artesa

LA CUINA EXÒTICA

Adolf Costafreda



TEMPURA DE VERDURES és una recepta japonesa

Ingredients: un ou, 300 cc d'aigua, 300 cc de farina, 50 cc de salsa de soja, 50 cc de mirin, 50 cc de vinagre d'arròs, 100 cc de dashi (brou de tonyina) 150 grams de tirabecs, 2 pastanagues, 4 cebes, dos porros, un carabassó, oli i sal.

Preparació: després d'haver netejat les verdures les tallarem, unes a quarts i les altres a tires i a rodanxes. Els tirabecs es poden posar sencers després d'haver-los tret els fils.

Tot seguit barrejarem el dashi amb el vinagre d'arròs el mirin i la salsa de soja en un cassó que posarem al foc deixarem reduir el líquid gairebé fins a la meitat i el reservarem. En un bol batrem l'ou i hi afegirem l'aigua i la farina, tota de cop; hi posarem sal i ho remenarem tot bé. Ha de quedar una pasta per arrebossar ni clara ni espessa, d'aquelles que cau si no fregim la peça de seguida. Posarem oli en una paella i quan sigui calent, anirem sucant les verdures a la pasta i les fregirem fins que estiguin daurades. Les deixarem escórrer un moment sobre un paper absorbent. Se serveixen calentes acompanyades amb la salsa dashi que hem reservat.

HARE MASALE WALI MURGHI (Pollastre amb llimona i coriandre fresc) recepta de l'Índia

Ingredients: Dos centímetres i mig de gingebre fresc, pelat i ratllat, 4 cullerades d'aigua, 6 cullerades d'oli vegetal, un quilo dos-cents grams de pollastre, sense pell i trossejat, 5 alls picats, 200 grams de coriandre fresc picat, mig bitxo verd ben picat, mitja culleradetes de pebre, 2 culleradetes de comí en pols, una culleradeta de llavors de coriandre en pols, mitja culleradeta de cúrcuma, sal i 3 cullerades de suc de llimona.

Preparació: farem una pasta amb el gingebre i l'aigua. Escalfarem l'oli en una cassola on fregirem el pollastre, el qual reservarem. En el mateix oli fregirem els alls i quan comencin a enrossir-se hi afegirem la pasta que hem fet amb el gingebre i ho remenarem una estona. En aquest punt hi afegirem el coriandre, el bitxo verd, el pebre, el comí, la cúrcuma i la sal. Ho remenarem una mica i hi afegirem el pollastre, 150 ml d'aigua i el suc de la llimona. Ho continuarem remenant fins que tot plegat comenci a bullir. Taparem la cassola, abaixarem el foc al mínim i ho deixarem coure durant uns 15 minuts. Si la salsa no ha quedat prou espessa, s'apuja el foc i es deixa coure fins que la salsa es redueixi.

ROS JBEN (arròs amb formatge) és una recepta del Magrib

Ingredients: 300 grams d'arròs, una ceba, mig quilo de carn trinxada de be o de vedella, 4 cullerades de pinyons, mig litre de llet, 200 grams de formatge ratllat, mitja culleradeta de comí en pols i la mateixa quantitat de canyella en pols, oli i sal.

Preparació: bullirem l'arròs amb aigua i sal, un cop cuit l'escorrerem i el remullarem. A banda, trinxarem la ceba i la sofregirem amb oli fins que agafi color. Hi afegirem els pinyons per enrossir-los. Tot seguit hi incorporarem la carn trinxada i la deixarem daurar. En una plata d'anar al forn, hi posarem una capa d'arròs i al damunt hi escamparem el trinxat amb els pinyons, hi posarem el pebre i ho cobrirem amb la resta de l'arròs. A part, barrejarem la llet amb les espècies i el formatge i tirarem aquesta barreja per sobre de l'arròs, procurant que penetri. Ho posarem al forn a 180 graus durant uns 10 minuts i ja el podem servir.

MIRABBA AL-TIN (figues confitades) és una recepta del Magrib

Ingredients: un quilo de figues, 500 grams de sucre, 200 cc d'aigua, 2 cullerades de suc de llimona.

Preparació: posarem l'aigua, el sucre i el suc de llimona en un cassó al foc. Ho farem bullir fins que comenci a espesseir. Hi afegirem les figues tallades per la meitat, amb pela i tot, i les deixarem coure durant 10 minuts a foc lent. Per a servir-les les deixarem refredar i les podem acompanyar amb gelat de vainilla o de iogurt.

L'AMPA CEIP ELS TIL·LERS INFORMA

L'AMPA CURS 2006-2007: ASSOLIM ELS 117 ALUMNES

Aquest any tenim 117 alumnes a la nostra escola d'Artesa de Lleida que s'estan preparant-se pel dia de demà i gaudint de les noves instal·lacions, segons la següent distribució:

CEIP Els Til·lers d'Artesa de Lleida								
EDUCACIÓ INFANTIL			PRIMÀRIA					
			Cicle inicial		Cicle Mitjà		Cicle Superior	
P3	P4	P5	1r	2n	3r	4t	5è	6è
18	11	9	16	13	10	12	16	12
38 alumnes			29 alumnes		22 alumnes		28 alumnes	
117 alumnes								

Aquest any al menjador tenim una assistència d'uns 50 alumnes de mitjana diàriament, però hi ha dies que encara se'n queden més a gaudir del menjar que prepara la Lúdia (podríem dir que hi ha dies que quasi la meitat de l'Escola es queda a dinar al menjador escolar). Els responsables del bon funcionament d'aquest servei de menjador escolar són la Comissió de Menjador i l'AMPA. Ara be, l'AMPA és qui té la responsabilitat de la bona gestió del



servei. Per aquest motiu, des de ja fa anys l'AMPA té un compte separat per poder-lo analitzar i no barrejar els diferents serveis que s'ofereixen des de l'Associació.

En aquesta línia, i degut a les variacions en la qualitat de l'aigua que beuen els nostres fills, s'ha decidit d'incorporar un sistema de filtrat compost d'un filtre de carbó actiu i un filtre de sediments.

El passat dia 10 de novembre, l'AMPA va

Xerrada Pèrdues i canvis a l'entorn familiar organitzada per
l'AMPA

organitzar una xerrada per als pares amb un tema prou interessant: *Pèrdues i canvis a l'entorn familiar: Com podem ajudar als nostres fills a superar-los*. Aquesta xerrada va ser desenvolupada per personal de la Fundació Hospital de Mataró. Agraïm l'assistència a la xerrada de nombrosos pares on vàrem poder raonar sobre com poder ajudar als nostres fills i filles a superar aquests moments difícils dins de la vida familiar.

Volem consolidar uns cicles de xerrades que poden ajudar a afrontar diferents actituds de la vida quotidiana. És per això que us demanem l'ajut a tots: si creieu que hi ha algun tema que podria ser base de discussió, ens ho feu saber a algun membre de la Junta l'AMPA. Aquestes xerrades no tenen cost per nosaltres, però sí que és requeriment bàsic, que una associació



Confecció dels panellets pels nens i nenes



sense ànim de lucre com la nostra, demani aquestes xerrades.

Finalment el passat 27 d'octubre vàrem celebrar la tradicional festa dels panellets a la nostra escola. Ben segur vàreu poder gaudir d'una magnífica rebosteria feta pels vostres fills i filles i subvencionat per l'AMPA, per tal de no perdre aquesta tradició molt nostra. Considerem molt important que els nostres fills i filles puguin rebre a l'escola el coneixement de festes i tradicions tant arrelades com aquesta.

Ja estem preparant el Parc de Nadal per aquest any, amb moltes novetats com: concurs de dibuix per al cartell anunciador del parc, separar els nens petits dels grans, la possibilitat de poder adquirir un abonament, nous jocs... i altres que ja us informarem; esperem que en pugueu gaudir tant com l'any passat.

Des de l'AMPA us volem desitjar que passeu unes **bones festes de Nadal y molta SALUT per l'any 2007**.



ATURAR LA VIOLÈNCIA VERS LES DONES, UNA RESPONSABILITAT SOCIAL

El passat 25 de novembre es va celebrar el Dia internacional contra la violència vers les dones. L'Ajuntament d'Artesa de Lleida es va sumar a l'esdeveniment i per simbolitzar-ho es va col·locar una pancarta a la Llar del Poble. Des de la Redacció de La Femosa ens volem afegir a aquesta jornada i hem cregut que la millor forma de fer-ho és reproduir a les pàgines de la revista el manifest unitari que van publicar diversos diaris del país.

Volem expressar el nostre rebuig més rotund a la violència de gènere. Una violència malauradament encara present a les nostres societats i que ens obliga a esmerçar tots els esforços, tots els recursos i totes les voluntats per assolir la seva eradicació.

Volem deixar palesa la necessitat d'un treball conjunt, de totes i tots, les administracions públiques i la ciutadania, en la lluita contra aquesta xacra. Hem de continuar avançant en la coordinació d'actuacions, en el desplegament del mapa de recursos i, molt especialment, en un canvi cultural que contribueixi a l'equitat de gènere i al reconeixement del dret a gaudir d'una vida lliure de violència.

Per això manifestem:

- * El nostre rebuig a tots els actes de violència de gènere, treballant conjuntament en el foment d'una educació basada en els valors de diàleg, respecte i tolerància, que eviti la repetició de comportaments violents



i superi l'existència d'estereotips de gènere.

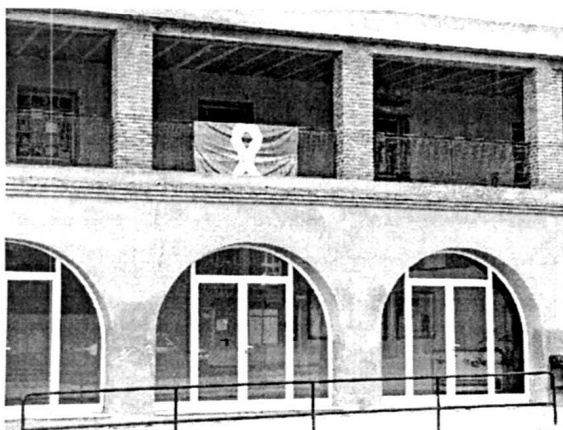
- * La necessitat de reforçar les polítiques preventives que situen la desigualtat entre dones i homes com la causa central de la violència i que ens permeten qüestionar les idees i creences sexistes presents a la nostra cultura.

- * El reforçament de les polítiques de gènere i igualtat d'oportunitats que permeten identificar i superar les desigualtats entre dones i homes i les relacions de poder per establir el reconeixement entre les persones tant en l'esfera social com en la personal.

- * La necessitat de seguir avançant en l'activació de recursos socials, de millorar els instruments i procediments legals reconeguts en la legislació actual i també d'avançar en la promoció de la investigació, per tal de donar respostes integrals a les dones que pateixen violència.

- * La nostra implicació en un treball conjunt de totes les administracions, de tots els estaments socials, de totes les ciutadanes i tots els ciutadans, de la societat civil i de les associacions de dones, en un debat obert i una actuació decidida per eradicar les causes de la violència i defensar amb fermesa els drets fonamentals de les dones.

Per acabar volem expressar la nostra solidaritat amb totes les dones que pateixen i han patit violència, i el nostre reconeixement més sincer a totes aquelles que al llarg d'aquest any han mort assassinades per les seves parelles o exparelles. Per a totes elles el nostre homenatge.



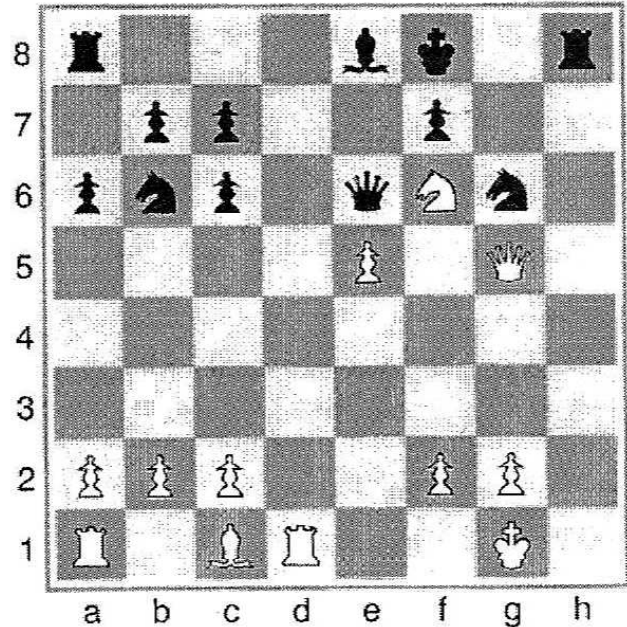
Entreteniments

Solucions a la pàgina 38

PROBLEMA D'ESCACS

Per: Andreu Bergé

El rei negre al centre, i l'endarreriment en el desplegament de les peces, fan que les negres estiguin en una situació crítica. A vegades si la resposta de l'adversari es única, ens pot indicar el camí a seguir per aconseguir la victòria, per tant aquí les blanques poden aprofitar tot això per aconseguir escac i mat. Juguen les blanques.



SUDOKU

	4	7			5		6	
			1					
8		5		9	2	1		4
9				5		7		
		4			1	3		
		1				6		
	2	6			8	4	7	
		8	5		4	2		6
			2	6	7		5	

CRÒNIQUES DE L'EQUIP AMATEUR DEL

Felip Solé

C. F. ARTESA DE LLEIDA

Diumenge 22 d'octubre de 2006.

Camp Municipal Artesa de Lleida

Artesa de Lleida 2- Arbeca 1

Alineacions:

Artesa de Lleida:

Paco, Willy, Mikel (Velasco), Sisco, Joel, Rossi (Oriol), Santi, Vidal, Roure (Kiko), Felip, Morales (Aranda).

Arbeca:

Espona, Gotgens, Martí, Satorra, Milio, Aldomà, Nadal, Niubó, Carles, Sergi, Lluís

Gols:

1-0 Morales (min. 30), 2-0 Felip (min. 40), 2-1 Sergi (min. 75).

Crònica del partit:

L'Artesa de Lleida va resoldre el partit a la primera part amb un joc vistós i resolutiu, mentre que la segona part va ser de joc més ensopit, fet que va aprofitar l'Arbeca per reduir distàncies.



Jugada del partit Artesa-Arbeca

Diumenge 29 d'octubre de 2006.

Camp municipal Artesa de Lleida.

Artesa de Lleida 1- Puigvertenc 1

Alineacions:

Artesa de Lleida:

Paco, Willy, Velasco (Mikel), Sisco, Joel, Rossi (Oriol), Santi, Vidal (Antònio), Roure (Kiko), Felip, Morales (Aranda).

Puigvertenc:

David, Méndez, Tena, Sebria, Noé, Oscar (Sánchez), Culleré, Omar, Ramon, Oriol, Parramona.

Gols:

1-0 Felip (min. 80), 1-1 Parramona (min. 87).

Crònica de partit:

Joc poc vistós per part dels dos equips que van sortir al camp amb molts nervis, durant la primera part el joc es debatia pel mig del camp sense gaires arribades dels dos equips. A la segona part va dominar l'Artesa i van aconseguir avançar-se al marcador, però l'alegria va durar poc per l'equip local que veia com a falta de tres minuts el Puigvertenc empatava d'una falta directa, i deixava el derbi amb taules.

Diumenge 5 de novembre de 2006.

Camp municipal Artesa de Lleida.

Artesa de Lleida 6- Tèrmens 1

Alineacions:

Artesa de Lleida:

Paco, Mikel, Willy (Kiko), Joel (Sisco), Albert, Santi, Xavi, Roure, Antònio (Gerard), Morales (Felip), Aranda.

Tèrmens:

Vilaró, Dodou, Verger, Lladó (Ximénez), Olizanda, Fernández, Salas, Lantran, Falcon, Casals, Clarisó, Guti, Mallat.

Gols:

1-0 Santi (min. 12), 2-0 Santi (min. 21), 3-0 Felip (min. 40), 4-0 Roure (min. 51), 4-1 Falcón (min. 58), 5-1 Antònio (min. 80), 6-1 Antònio (min. 83).

Crònica del partit:

Còmoda victòria de l'Artesa de Lleida, que va dominar amb claredat el joc i el resultat del partit.

Diumenge 12 de novembre de 2006.

Camp municipal de Pardinyes.

Pardinyes 0- Artesa de Lleida 1

Alineacions:

Pardinyes:

Paco (Juan Carlos), Rambé, Sabina, Petit, Àngel, Pernía, Sergi (Polina), Toni (Alvaro),

Hugo, Carlos Ruiz (Juanfran) i Juan Carlos. (James).

Artesa de Lleida:

López, Prieto, Garcés, Felip Solé, Solé, Trullàs, Peña (Roure), Rossi (Velasco), Morales (Tomàs), Guitart (Vidal) i Gómez (Terés).

Gols:

0-1 Felip Solé (min. 85)

Crònica del partit:

Massa lesions en un partit en què qualsevol equip s'hauria pogut endur la victòria.

Diumenge 19 de novembre de 2006.

Camp municipal Artesa de Lleida.

Artesa de Lleida 2- Bell-lloc 1

Alineacions:

Artesa de Lleida:

Paco, Mikel, Willy (Kiko), Joel (Sisco), Albert, Santi, Xavi, Roure, Antònio (Gerard), Morales (Felip), Aranda.

Bell-lloc:

Nicolae, Lucián, Consola, Millat (Montserrat), García I, García II (Eugen), Altisent, Belmonte (Vera), Molina, Bosch (Pubill), Mayoral (Riba).

Gols:

1-0 Roure (min. 68), 2-0 Antònio (min. 70), 2-1 Molina (min. 89).

En aquest partit es va estrenar nova equipació, patrocinada per **Bar Manos** (samarrerta) i el **Pub Espiral** (pantalons).



Els capitans i l'àrbitre en el partit Artesa-Bell-lloc

Crònica del partit:

Curt resultat per l'Artesa que va despertar a la segona part.



Jugada del partit Artesa-Bell-lloc

Diumenge 26 de novembre.

Camp municipal d'Alfés.

Alfés 2- Artesa de Lleida 0

Alineacions:

Alfés:

Raul, Pere, Ivan, Alfred, Joel, Issac (Ruben), Mateu, Antoni (Ros), Daniel, Manel, Gabriel (Fuentes).

Artesa de Lleida:

Pepe, Velasco (Mikel), Oriol, Felip, Sisco, Santi, Roure, Vidal, Aranda, Antònio (Gerard), Morales.

Gols:

1-0 Ivan (min. 20), 2-0 Fuentes (min. 85).

Crònica del partit:

L'equip local es va tancar a darrera i va aprofitar les jugades a pilota parada per endur-se un partit marcat per l'actuació arbitral que va carregar de targetes grogues a l'equip local sense més ni més.

Diumenge 3 de desembre de 2006.

Camp municipal Artesa de Lleida.

Artesa de Lleida 2- Ecuasport 1

Alineacions:

Artesa de Lleida:

Pepe, Gerard (Oriol), Rossi, Joel, Sisco, Santi, Aranda (Luís), Roure (Pasto), Felip, Dani, Morales

Ecuasport:

Pena, Aguilar I, Duran, Ribera, Lucas, Salazar, Aguilar II, Orañez, Rodríguez, Carvajal, Gabivia.

Gols:

0-1 Rodríguez (min. 65), **1-1 Felip** (min. 70), **2-1 Santi** (min. 75).

Crònica del partit:

Aquest partit es va acabar abans d'hora, degut a les constants invasions de camp per part dels seguidors de l'Ecu-sport i per l'agressió a l'àrbitre d'un jugador d'aquest equip, que no estaven d'acord en les decisions arbitrals.



L'Artesa amb la nova equipació patrocinada per Bar Manos i Pub Espiral, estrenada en el partit contra el Bell-lloc



Antoni Solé i Felip Solé amb la nova equipació patrocinada per Bar Manos i Pub Espiral



UN VIATGE D'ESTIU: EL MATEIX ANY

Joan Ramon París QUE VA MORIR FRANCO

Acabo de veure la magnífica pel·lícula *Salvador* un esquinçador melodrama dedicat a la memòria de Salvador Puig Antich l'última víctima del franquisme. No vull estendre'm sobre els detalls del procés i de la mort d'un home que va voler defensar els seus ideals fins a les seves últimes conseqüències. Potser el més impressionant d'aquest film és la caracterització dels personatges, la recreació de l'Espanya de l'època i abans que res la fe en uns ideals que avui s'han diluït com l'escuma. Tot això m'ha recordat el que va ser el meu primer viatge per aquella Espanya profunda i demacrada que vivia d'esquena al món, tancada en si mateixa, oligàrquica i ancorada en una aletargada edat mitjana que semblava anar sense rumb ni fi.

Era abans que res, altres èpoques que tant els corrents filosòfics existencialistes provinents del nostre veí país, la influència marcusiana del maig francès, el moviment hippie, el rock, havien confluït en les antigues idees polítiques d'esquerres. Amb la mort d'aquest jove militant, continuador d'una tradició llibertària que va arrelar amb força en aquestes terres, en què els moviments antisistema i antiautoritaris es remunten als inicis de la tradició vuitcentista.

Però és, en paraules de Joaquim Jordà, el moment en què la joventut es retroba amb si mateixa i pren consciència del seu lloc en el món. És, en opinió d'un dels fundadors de la cèlebre *Escola de Barcelona* i destacat cineasta; quan es trenca la cadena productiva en la qual el ser jove només significava ocupar un primer graó per a passar a prendre consciència que ha d'ocupar el seu lloc en el món desenvolupat.

Potser hi ha un altre detall significatiu de la pel·lícula que cal tenir en compte, però que en el film queda una miqueta subjacent, com si estigués ocult entre línies: en la dècada dels setanta, en els inicis de la dictadura, el món dels adults es troba derrotat per l'imperi del

terror que va seguir a la cruenta guerra. És en aquella tràgica situació on la llavor republicana i la rebel·lió contra l'autoritat establerta s'encarna en una nova fornada de joves que mantenen els seus ideals i força intactes per a constituir-se en *la punta de llança* que pretén acabar amb el món de l'opressió.

Va ser en aquell moment que creia que amb ideals es podia canviar tot (encara que posteriorment la classe política es va encarregar de demostrar la veracitat de tal asserció) quan vaig decidir que havia de recórrer de dalt a baix aquella nació a la qual anomenaven Imperi.

Era el meu primer viatge en solitari i per a poder reunir unes quantes pessetes amb què amortitzar les despeses, vaig haver de treballar dur en una estada agrícola situada a Esplús, regida de forma autènticament feudal.

La idea inicial era donar la volta pel contorn peninsular fins que s'acabessin els fons; arribaria fins on pogués amb els escassos diners amb els quals comptava. No obstant això, en aquella Espanya allunyada del mundanal soroll europeu i que encara recordava els personatges i escenes tretes de les mateixes pàgines del Quixot, era possible viure amb escassos recursos, allotjant-te en pensions barates semblants a les *ventas* cervantines.

Només va ser allunyar-me del vessant mediterrani i endinsar-me en la zona continental quan em va assaltar l'Espanya del XVI en tota l'extensió de la paraula. Estava clar que en les acaballes del XX encara ens trobàvem amb models històrics diferenciats entre el centre i la perifèria. La història d'aquest país havia estat embastada entre les diferents concordances o divergències ens aquests models que havien creat a grans trets unes societats summament diferenciades i discordants pel que fa a actituds, tant a nivell

ideològic com polític. La revolució industrial, el món modern, les noves idees no havien tingut la suficient força perquè ambdós corrents, com sempre havien fet al llarg de la història, caminessin en direccions oposades.

Encara que potser el més fascinant d'aquell viatge motxiller va ser comprovar les diferències culturals que conformaven els pobles d'aquest angoixat territori, veritable encreuament de cultures i assentament de civilitzacions. Resultava curiós i fins i tot sorprenent que gran part de les diferències, sobre els pobles preromanitzats, que tant encertadament va retratar Julio Caro Baroja en el seu llibre *Los Pueblos de España* continuessin en aquell moment plenament vigents. Cal fer constar que amb l'entrada en la Unió Europea s'assisteix a una política de globalització no solament econòmica sinó també cultural que fa que es perdi en poc temps part d'aquestes diferències sàviament conservades al llarg dels segles.

En aquell viatge d'estiu que va durar prop de dos mesos, resultaria impossible resumir aquí tot l'ocorregut i no és la meua intenció explicar-vos un relat detallat de tot el que em va anar succeint, només pretenc contar-vos una sèrie d'impressions que reflecteixen l'individu enfrontant-se amb la seva època, amb el món que li ha tocat en sort per a bé o per a mal. Vull dir-vos també que en aquell moment, estava estudiant COU en un institut que igual que va estudiar Salvador no es diferenciava gaire quant a combativitat militant. I com a Puig Antich em sentia a meitat de camí entre el compromís social i la vida bohèmia en la qual no entraves en el joc del sistema.

La meua estampa de cabells llargs, vestuari informal, motxilla vella i roba fins a cert punt descurada denotava una imatge de rebel·lia i d'ansies de llibertat.

Però abans que molts que se n'anaven a França a respirar aire pur, per a mi era important examinar la realitat d'un país autàrquic en tots els sentits de la paraula. Es tractava de la relació de l'individu enfront d'un món que tot just començava a caminar

i que conservava en gran mesura la pesada càrrega de la infausta guerra.

Però, cal anotar que una de les conseqüències d'aquella aventura va ser comprovar que no tot en el vida es regiria pel blanc o el negre, sinó que a mesura que entrava en universos diferents i variats, alhora que trencava motlles o clixés em vaig adonar que existien una gran varietat de colors en formes i matisos que feien de la nostra vida una experiència d'allò més positiva.

-El rostre d'aquell home denotava una vida marcada fonamentalment pel treball dur de les drassanes basques. La seva mirada escrutadora buscava delerosament la meua possible afiliació política en un país on les militàncies partidistes o sindicals es feien subterràniament per a arribar a fer explotar amb aclaparadora contundència.

En el cas vell de Bilbao els habitatges eren obscurs i calamitosament desllorigats. Eren, en la seva àmplia majoria, habitats per famílies obreres que amb prou feines es consolaven de l'infortuni en les múltiples tavernes que existien en aquells estrets carrers. Allí, en el centre de l'urbs estava escoltant davant d'una rústica taula, les primeres lluites sindicals que es van expandir per tota la ria.

Va ser una noia basca de la qual he oblidat el nom, qui al veure'm assegut en un banc de l'única plaça pública d'aquell lloc en el qual es podia haver inspirat el propi Dickens, no va dubtar d'observar la meua actitud nihilista i poc pràctica, i em convidà a sopar a casa seva.

Allí em trobava, enfront d'una senzilla taula parlant d'allò que tot el país parlava en veu baixa, perquè ens trobàvem en dos mons paral·lels i no coincidents: el públic o la banalització de l'espantall i el privat del secret a veus.

I era precisament l'imperiosa necessitat de reprimir aquest clam que com el famós quadre *el crit* de Munch s'assemblava a un silenci estrident que aquell País Basc semblava un territori ocupat. A tot arreu d'aquell territori abundaven les jaquetes grises policials conjugant amb unes altres dels

diferents cossos de seguretat de l'estat lluint un espectacle macabre i esglaiador.

El temor a ser detingut en qualsevol lloc i en tot moment era constant, pel que semblava aquell poble no combregava en res que se semblés al feixista lema del *jou i les fletxes*. Quan em vaig acomiadar, els carrers estaven deserts, allò era el mes semblant a *un toc de queda* per a intentar mantenir per la força quelcom que es desintegrava. Vaig tenir sort, la pensió es trobava molt a prop, vaig recórrer aquells escassos metres com si fos un felí, allunyat de les mirades escrutadores policials, contant amb la solidaritat *no escrita, no pactada* d'aquella noble gent. La nit espessa bromosa de Bilbao semblava una prolongació amarga de la llarga foscor de totes aquelles pàtries.

Em trobo en una desballestada estació de tren en un poble perdut de Sòria. És un d'aquells paratges tranquils on mai no passa res, el temps sembla detenir-se en la història, i l'arribada d'un estrany provoca la major de les curiositats.

A través del meu periple per les Espanyes ja m'estava acostumant al fet que per raó del meu origen havia de vèncer una certa actitud de rebuig per considerar-nos diferents. La veritat és que una vegada trencada la primera barrera de proximitat aquests "clixés" o barreres psicològiques es diluïen fins a quedar-se *en no-res*. Poc a poc la gent experimentava a través de l'amistat o la companyonia que hi havia valors més importants que el senyal d'identitat tals com la comunicació o la solidaritat.

Carlos, és el típic home castellà eixut i auster a la manera greu d'un Quixot que es manté a través dels segles. El seu rostre ple d'arrugues i cicatrius conservava, però, un aspecte de dignitat arcaica que expressa la duresa del treball en el ferrocarril, en la difícil època de la postguerra.

Potser per tot el que va veure i li va tocar viure per a ell era més important la comunió de grup que la idea d'un individu vencedor. Potser per un poc més del mateix, no va dubtar a agafar la bicicleta fins a trobar-me en un punt allunyat de la carretera on

intentava fer l'autoestop. No vaig poder rebutjar la seva hospitalitat i em vaig sentir feliç de compartir aquella nit el vell casalot ferroviari inusualment allunyat del petit centre habitat.

En aquella nit clara i freda que acostuma a fer en l'altiplà castellà, ens asseguérem a parlar enfront de les vies d'un tren de segona. No va trigar gaire temps a reparar que malgrat les postures distants i contraposades, estàvem disposats a escoltar i a mantenir una bona amistat.

El que vaig escoltar no encaixava en els meus conceptes, però en la vida hi ha tantes coses que no són matemàtiques i per *art de màgia* s'acoblen, que vaig optar per no atendre a cap prejudici. Així que em va parlar del messianisme de José Antonio, de la traïció als ideals d'aquell pensador per part del denominat *cabdill*, de l'humanisme cristià que també quedava expressat en pel·lícules com *El Lladre de Bicicletes* de Vittorio de Sicca. A mesura que expressava en un clar monòleg la seva manera de veure el món, m'estava adonant que les postures equidistants del principi anaven confluint per a assolir idèntics ideals: el desig que la fe en l'humà i la utòpica esperança donin un futur millor, més equitatiu i altruïsta.

Ella, vestia a la manera *progre* de l'època, amb un toc femení marcadament inconformista de qui va a la recerca d'uns ideals filantròpics. La vaig conèixer a Madrid, la seva llarga cabellera bruna atzabeja volia onejar amb el vent que sorgia del nord d'Europa o de la Califòrnia americana, desitjava trencar amb els segles d'obscurantisme que tan bé va saber retratar Goya en els quadres que minuts abans havia vist a El Prado.

Igual que Ingrid Rubio en el seu paper de hippie transgressora, posava tota la seva energia a subratllar la recerca d'uns ideals que fins aquell moment mai no m'havia plantejat. Era la mateixa cara d'estupefacció que té Salvador en la pel·lícula quan s'adona que també hi ha altres coses que poden ser més importants per què lluitar, per què viure. Potser Puig Antich podria haver canviat el seu

destí si hagués passat de l'estupefacció a captar més atentament el missatge que en aquells instants li transmetia la sensual actriu.

En les xèrrades que vam mantenir, en les quals semblava faltar-nos temps per a arreglar el món, vaig escoltar en la seva veu, però ferma veu, que tendia el murmurí la importància del nostre món interior. Era tota una invitació a la introspecció per a millorar el present encara que carregat d'utopia: els gurús, l'Índia, el camí de l'espiritualitat, el tercer ull es barrejaven entre esperits contestar-los i comportaments psicològics. Era *la trobada de l'harmonia* en la qual casualment van jugar un paper clau les emocions per a trobar el nostre propi nirvana de la concòrdia. En aquest estrany viatge

a les Índies que tan solament estava en el més recòndit de les nostres fantasies, ja no ens afectava la sordidesa d'aquell règim sinó la trobada amb la hipotètica placidesa. Va ser el descobriment que entre la naturalesa humana i la felicitat hi ha tot un camí que ocasiona moltes vegades que els llibres es quedin en una pura teoria.

Us he parlat de tres retrats de persones que es van creuar en el meu camí en aquell estiu d'iniciació cap a altres horitzons. Ha passat el temps, però no tant com per no recordar que a pesar de les penúries aquella va ser una època meravellosa en la qual els ideals estaven presents i ens feien viure.

El destí del país van canviar, cap a uns altres i imprevisibles rumbos.

Felip II

TANQUES

Recordo que quan començava a estudiar un dia vaig assistir a una discussió entre dos cosins germans que al seu moment em va semblar gairebé absurda, de pura retòrica; més endavant vaig aprendre que sovint cal tenir discussions retòriques pel sol fet d'haver de pensar, semblant al que feien els sofistes a l'antiga Grècia. La discussió intentava arribar a respondre què havia estat més important per a la història de la humanitat si el descobriment del foc o el de la porta.

Tot i que a ben segur la vida seria molt més difícil sense el foc, realment el foc i la porta són dues coses força diferents. La porta sí que podem considerar-la un invent però el foc no és una creació humana i suposo que l'autèntic descobriment fou saber-lo controlar i fer-ne un ús adequat. La porta per contra sí que sembla més una creació humana sobre tot si l'oposem a la tanca o a la paret.

Tot i que hi ha portes sense parets. A la majoria de ciutats hi ha portes per les quals han passat les persones importants com a senyal d'algun esdeveniment

històric o no, però que han destacat pel seu pas. Només cal fer un repàs de tantes portes carregades d'història i que trobem a gairebé totes les capitals dels estats que tenim més propers. Però la porta té el seu ple contingut com a integrant del mur.

La història és de fet un reguitzell de tanques i portes. La gran muralla xinesa amb gran quantitat de portes és l'exemple més estès de l'afany de l'humà per marcar el seu territori i tenir un instrument per a la seva defensa i seguretat. Totes les viles i ciutats i fins i tot els llogarets més petits tenien un recinte tancat al qual calia accedir mitjançant unes determinades portes per tal de fer la seva defensa molt més fàcil.

Els avenços tecnològics de la maquinària de guerra va convertir les muralles en edificacions inútils i a més condicionaven el desenvolupament de les poblacions de tal manera que van acabar enderrocades llevat d'alguns casos excepcionals que ara han estat objecte d'estudi i admiració per part dels entesos.

Amb tot la porta continua essent un

mecanisme de control i seguretat. Darrerament els controls dels aeroports són notícia dia sí i dia també pel rebuig per part de molts dels usuaris. També són motiu de rebuig les barreres dels peatges, però en aquest cas més per la transcendència econòmica que no pas pel fet d'haver-se d'aturar i passar per un determinat lloc.

De fet la tecnologia actual ajuda a l'hora d'haver de travessar les portes, moltes tenen un mecanisme que ens obre el pas, sense que calgui fer cap esforç. Fins i tot els nous mecanismes de control, habitualment mitjançant càmeres, permeten eliminar definitivament la porta, tal com la teníem entesa, com és el cas del tele-tac als peatges de les autopistes o les càmeres instal·lades al centre de Londres per regular el seu trànsit de vehicles.

Quan vàrem veure caure el mur de Berlín a la majoria d'europaus, grans defensors de la llibertat de les persones, ens semblava que en aquesta mena de conflicte dialèctic entre les tanques i les portes finalment guanyarien aquestes. Fins i tot quan la Comunitat Europea va dissenyar els seus bitllets va triar les portes i els ponts com a imatge que calia imprimir-hi. Els ponts com a símbol d'unió, com a mecanisme d'interconnexió i d'ajut per a salvar possibles dificultats per al pas de les persones i les portes pot ésser perquè el diner obre moltes portes o perquè el diner és com la porta que serveix per a l'intercanvi de béns i serveis.



Porta de Brandenburg a Berlín

Però quan, de sobte, la por torna a la ment dels nostres polítics i necessiten transmetre sensació gràfica que fan alguna cosa per

millorar la nostra seguretat, correm-hi tots a construir més i millors tanques. No fa gaire temps que veiem les imatges a la televisió de les noves tanques construïdes a Ceuta en les quals els filats punxencs han llevat la vida a un nombre important de persones que no van cometre cap més crim que buscar un món millor. Sembla que aquesta tanca ha aconseguit evitar la immigració il·legal dels africans a un bocí d'Àfrica ocupat per europeus, que ja és tenir penques.

Abans i després, l'estat d'Israel ha anat construint també el seu mur per assegurar les seves possessions ocupades en una guerra que ha merescut no sé quantes condemnes de les Nacions Unides i que de totes maneres no serveix perquè amb uns coets gairebé de joguina els palestins continuen sembrant la por entre els israelians. Però la moda ja ha arribat a l'únic imperi del segle XXI, no fa gaire que la premsa publicava la gran notícia que havia decidit esmerçar 7.000 milions de dòlars en la construcció d'un mur de 1200 quilòmetres que eviti la immigració il·legal des de Mèxic. Aquesta és la lectura que fa el govern americà del que és el respecte als drets humans i la llibertat dels pobles i de les persones.

La resta ens tanquem a casa per tal de tenir una mica de sensació de protecció tot i que potser hauríem de fer la reflexió que un dia en forma de sarcàstic acudit publicava un diari. Es veia dos paletes construint un mur força alt i un li diu a l'altre: *abans d'acabar la tanca no creus que hauríem d'esbrinar en quin costat estem?*



Tanca metàl·lica de Ceuta

SOBRE ELECCIONS I PARTITS

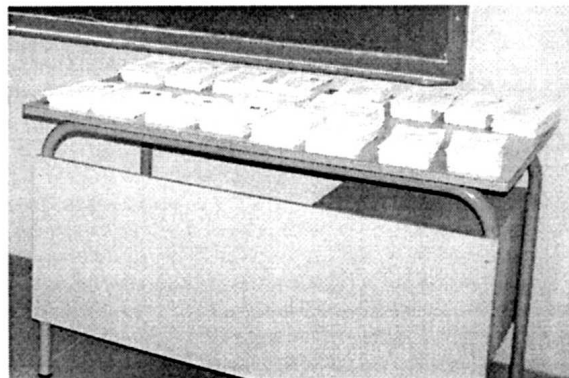
Pere Arnau

En aquestes darreres eleccions al Parlament de Catalunya, em vaig fixar en una cosa en la qual no hi havia reparat mai. És en la quantitat de partits (o el que siguin) que hi participaven. Com he fet gairebé sempre, aquest cop tampoc vaig anar a votar portant jo la papereta, sinó que l'acostumo a agafar directament de la taula on totes estan exposades, però aquest cop em va costar de trobar la que jo volia. No n'hi havia sis ni set sinó setze. Algunes amb sigles tan semblants que podien despistar, per exemple: ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (ERC) i IZQUIERDA REPUBLICANA – PARTIT REPUBLICÀ D'ESQUERRA (IR-PRE). Quan ja vaig haver escollit la meva, en vaig agafar una de cada manera per llegir-me-les a casa amb tota tranquil·litat.

És a partir d'aquest fet que se'm va obrir un immens interrogant: ¿Què hi fan tants partits (partits o coalicions) presentant-se en aquestes i segurament en les altres eleccions anteriors?. És evident que la immensa majoria d'aquests partidets no han tingut mai cap probabilitat de treure ni un escó, doncs, per què s'hi presenten?. Aquesta pregunta m'ha fet ballar el cap durant una colla de dies i, al cap i a la fi, he hagut d'admetre una cosa que no sembla del tot desencertada: s'hi presenten per interessos econòmics! Vet ho aquí.

Per interessos econòmics? Es pot preguntar algú, jo mateix m'ho he preguntat abans de posar-me a escriure aquest article, però és que no hi veig cap altra resposta possible.

Si no vaig errat (i em sembla que no), el Govern, d'aquí o el d'allà, per ajudar els partits a cobrir les despeses de les costoses campanyes electorals, paga un tant per cada escó aconseguit i ensem un altre tant per cada vot emès a favor de la seva candidatura. Si això és així, doncs ja tenim l'interrogant tancat.



Paperetes electorals de les eleccions al Parlament de Catalunya

Aquesta mena de partits i partidets que no els cal fer cap mena de campanya, ja que si no hi ha (si no tenen) molla de possibilitats de treure un escó per ser presents al Parlament, per què s'han de gastar diners en una campanya? No, no els cal i, per això, segurament no ho fan i, si ho fan, gasten el mínim, el just per fer un spot publicitari que s'admetrà gratuïtament per la televisió en uns horaris que no veurà gairebé ningú. Doncs ja som al cap del carrer.

Per a mi la cosa és clara: si no gasten ni un euro en publicitat i el govern els paga un plus per cada vot escrutat a favors de la seva candidatura, ja tenen uns beneficis extra per finançar-se les seves pròpies activitats, si és que en fan cap, tret de la de presentar-se a totes les eleccions.

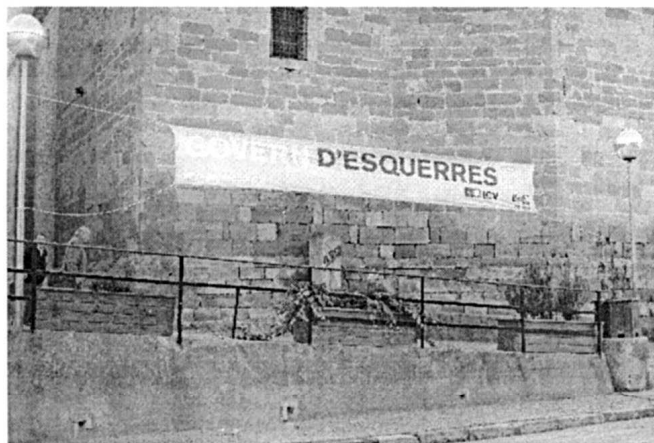
Un a darrera pregunta: qui vota aquests partits?, evidentment els seus afiliats i simpatitzants si és que en tenen i, també, és clar, els votants despistats que agafen la seva papereta en lloc de la que tenien intenció d'introduir a l'urna o, també hi cap la possibilitat, que els votin gent descontenta dels seus respectius partits i que no volen votar en blanc. El que sembla segur és que aquests partidets arpleguen prou vots perquè els resulti a compte presentar-se a totes les eleccions.

A més del sis partits que aquest cop han trets escons al Parlament de Catalunya, incloent-

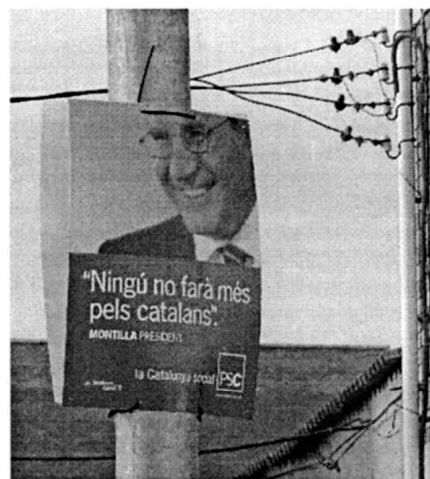
hi el sospitós CIUTADANS-PARTIDO DE LA CIUDADANIA (C'S), s'hi presentaven aquests altres: IZQUIERDA REPUBLICANA –PARTIT REPUBLICÀ D'ESQUERRA (IR-PRE), POR UN MUNDO MÁS JUSTO (PUM+J), PARTIT ANTITAUROÍ CONTRA EL MALTRACTAMENT ANIMAL (PACMA), ESCONS INSUBMISOS-ALTERNATIVA DELS DEMÒCRATES DESCONTENTES (EI-ADD), PARTIT HUMANISTA DE CATALUNYA (PHC),

PARTIT COMUNISTA DE CATALUNYA (P.C.P.C.), MOVIMIENTO SOCIAL REPUBLICANO (MSR), PARTIDO OBRERO SOCIALISTA INTERNACIONAL (POSI), PARTIT FAMÍLIA I VIDA (PFIV) i PLATAFORMA ADELANTE CATALUÑA-DEMOCRACIA NACIONAL (AES-DN).

En tot això, el que en sàpiga més que digui la darrera paraula. Jo ho veig així i, si m'equivoco, ja m'ho direu.



Propaganda electoral de les eleccions al Parlament de Catalunya



QUE TINGUIS SORT CÈLIA!

Suposo que molts grups i grupets d'Artesa, quan mirin endarrera als inicis de llur formació, trobaran en l'actitud de l'administració de la vila un paper important en el seu camí i desenvolupament; i dins de l'administració – amb una alcaldia o una altra, amb uns regidors o uns altres- la figura de la Cèlia Argilés sempre ha estat rellevant. Se'n podrien explicar moltes d'anècdotes en què el treball de la nostra protagonista ha estat determinant- com algunes setmanes culturals de fa alguns anys, per exemple- només per esmentar algun cas concret que tots recordareu.

L'Alternativa –com un grup més de la població, vol deixar constància de l'agraïment

que sent pel tracte sempre atent i eficaç, tot reconeixent les qualitats d'una bona professional del món de l'administració pública.

Desitgem que a la nova ubicació laboral sàpiguen valorar les seves qualitats i l'estada li sigui plaent perquè continuï treballant amb la il·lusió que la caracteritza.

Desitgem que no perdi l'esperança de fer una societat millor a través del recolzament d'idees i grups que treballen pel bé comú.

Desitgem que tinguis sort i t'acompanyin persones honestes, en el teu nou camí, desitgem que siguis feliç.

L'afany consumista de les festes de Nadal ho abraça tot, éssers vius inclosos.

Aquestes festes es regalaran milers de mascotes, totes ben boniques, ben joves -cadells de gats i gossos, cries d'ocells, ratolins, conillots...- mascotes escollides directament o a través de familiars o amics que desitgen donar-nos una alegria encertant l'animaló que ens agradarà. Quant de temps gaudirà aquest futur amo/a d'aquest petit ésser dipositat amorosament a les seves mans? Segons les estadístiques **un de cada quatre en arribar l'estiu, o abans, serà abandonat**, deixat a la seva sort. Però abans d'aquesta acció quantes privacions, maltractes i humiliacions haurà hagut de suportar?.

A Catalunya sols - i parlants de cànids- s'abandonen anualment una mitjana de 25.000 gossos, quinze mil dels quals són adoptats per persones conscients de la problemàtica. En queda un romanent de 10.000 que haurem de sumar als nous abandonaments, futurs abandonaments dels animals que s'estan comprant en aquest precís moment.

Aquestes persones no haurien hagut d'acceptar un animal de companyia. Són inconscients que no s'adonen que **un animal no és una figura decorativa**, ni una joguina que treus de la capsa just en ser utilitzada... Un animal, qualsevol animal, és un ésser viu, intel·ligent i sensible .

Alguns es compren, altres es regalen aprofitant que la gossa ha criat. (vés per on!)

I les preguntes clau serien: Per què es regalen éssers vius amb tanta irresponsabilitat?. Per què no evitem els embarassos no desitjats dels nostres animals?



A l'altre plat de la balança hi ha la gent responsable que té cura del seu animal a tots els efectes. També **hi ha gent que quan en vol un busca una protectora**, persones **que no els fa res que no sigui un cadell amb pedigrí** .. Potser el nou amic tindrà alguns mesos o bé algun any, potser l'hauran de reeducar a causa de les problemàtiques que haurà hagut de passar, però els és igual, la majoria tenen clar que un animal de protectora porta un plus afegit i que també pot donar moltes sorpreses gratificants com **aquest amor incondicional i agraït cap al nou amo**.

A Artesa ja fa dos anys que funciona una protectora que gestiona l'Alternativa amb el recolzament de l'Ajuntament, un Ajuntament que està complint amb la normativa de la llei de protecció dels animals, cosa que la gent sensible amb el tema agraeix profundament.

Cal dir que aquest any hem tingut força adopcions. No és que n'haguem recollit més del carrer, afortunadament, però hem pogut ajudar altres persones que per diferents circumstàncies no podien fer-se càrrec del seu animal, i sense passar per la protectora els hem buscat un nou amo/a. A grans trets quedaria com segueix:

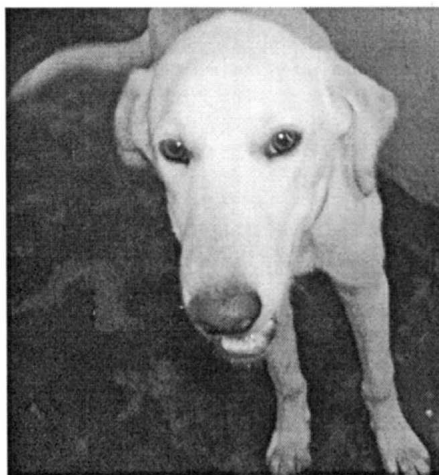
Adoptats	Perduts i tornats a l'amo	Accidentats i tornats a l'amo	Morts en accident	Mort natural	Animals disponibles a Artesa	TOTAL
23	3	0	0	1 (Bruna)	7	34

Animals disponibles a la protectora d'Artesa per a ser adoptats: 7 (Rufo, Lluna, Nel·la, Lupo, Torrat, Rosseta i Tigrat).

Des d'aquestes planes continuem reivindicant les **Protectores Comarcals**. La protectora local seria un lloc de pas, acompliria la urgència de retirar-los de la via pública per moltes i variades raons:

1- evitar el més aviat possible la **decadència de l'animal i l'espectacle de patiment** que presenta: inanició, manca d'higiene, malalties, paràsits, atropellaments, maltractes...
2- evitar que el vagabundeig dins la població **perjudiqui la gent per diferents motius:**

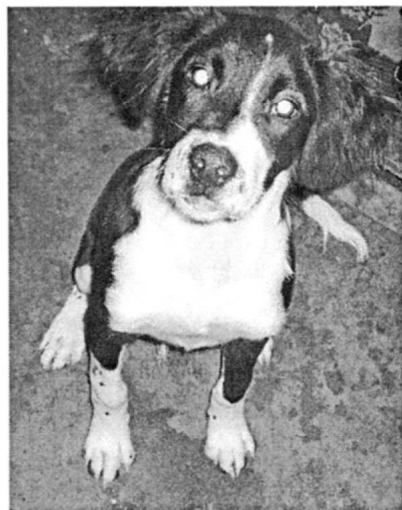
- manca d'higiene i salut de l'animal que **pot repercutir en la dels humans**.
- brutícia pels carrers, sobretot **excrements**.
- lladrics i udols que destorben el **descans dels veïns**.
- perill si són atropellats d'oportunar un **accident de trànsit ...**
- furgar en les **bosses d'escombraries**.
- **s'eviten embarassos** fortuïts que provocaran nous problemes.



En tots aquests aspectes sembla que de moment ens n'anem sortint, ja que la majoria de la **gent ho ha entès i pel que fa als animals amb amo/a, no deixen que aquests vagin solts pel carrer**. Aquesta acció tan senzilla evita els inconvenients esmentats més amunt i situa Artesa com una de les poblacions més avançades en aquest tema. **Agraïm a la gent responsable la seva consciència i participació.**

El filòsof Nietzsche deia:

"Es pot saber la moral de les persones i dels pobles, mitjançant el tracte que donen als animals"



Col·labora:

Ajuntament d'Artesa de Lleida T. 973.167. 162

Informació interessant:

- MERIDA, Raúl; SENTANA, Pablo: *Los animales también lloran*
- psicòloga canina: Mònica Queralt, T.636.53.64.60*
- veterinari de l'associació: Jaume Armengol T.626869516*
- V3Hospital veterinari(urgències 24 hores) T. 639 367 888*
- Hospital Veterinari (urgències 24 hores) T. 973 280 896*



JOAN MOLES I ORMELLA (III)

Josep Gallart

Sembla que en la visita electoral que va realitzar Joan Moles a Artesa de Lleida el 7 d'abril de 1907 les autoritats i habitants del poble li van demanar, en cas que fos elegit diputat, que fes les gestions per la construcció d'una nova carretera de Lleida a Castellldans, passant per Artesa de Lleida. Segons hem sentit explicar en Joan Moles va prendre el compromís davant dels artesencs que faria totes les gestions possible perquè aquesta carretera fos una realitat.

Un cop elegit diputat i plenament incorporat al Congrés es va preocupar de complir la promesa electoral que havia fet als artesencs i així l'any 1909, en una de les sessions dels primers mesos de l'any del Congrés dels Diputats, va demanar al Govern espanyol l'aprovació del projecte de construcció d'una nova carretera de Lleida a Castellldans passant per Artesa de Lleida i Puigverd de Lleida i que fos inclosa en el pla de carreteres de l'Estat, demanda que, el 24 de març de 1909, va ser aprovada pel Congrés dels Diputats i traslladada al govern. Amb aquesta aprovació en Joan Moles complia la promesa electoral feta als artesencs, la qual cosa li va valer, a partir d'aquell moment, l'estima i reconeixement de bona part del poble. Malgrat aquesta aprovació, l'execució del projecte d'aquesta nova carretera de Lleida a Castellldans no es va començar a materialitzar fins el 1910, en què es va iniciar la construcció del primer tram de Lleida a Artesa de Lleida i no va ser una realitat fins al 1912 en què acabaren aquest tram.

Cal dir que la tasca de Joan Moles, com a diputat de Solidaritat Catalana per la demarcació de Lleida al Congrés de Diputats en aquesta legislatura, no es va limitar només a la demanda sobre la construcció d'aquesta carretera local, cal dir que va ser un dels diputats elegits per les comarques lleidatanes més actiu quant a preguntes i interpel·lacions en les sessions plenàries del Congrés dels Diputats als ministres i president del Govern espanyol, tant sobre assumptes del districte electoral pel

que havia estat elegit, com d'altres districtes de les comarques lleidatanes, algunes de les quals les feia conjuntament amb els altres diputats elegits per aquests districtes, com amb Francesc Macià, diputat pel districte de Les Boges Blanques. Amb aquest va fer una pregunta al ministre de Foment sobre les solucions a la crisi de l'olivicultura, una altra la ministre de Guerra sobre el trasllat del regiment que ocupava la Seu Vella a una nova caserna i la recuperació d'aquest monument per a la ciutat, una altra al ministre de Governació sobre l'estació telegràfica de Mollerussa i una altra sobre la plaça de mestra de l'escola de Juneda. També en va fer altres de caràcter general català, com la que va plantejar amb el diputat Salvatella, al Congrés de Diputats sobre la derogació de la llei de jurisdiccions del 1906, una llei que, com ja varem dir en un article precedent, feia dependre de la jurisdicció militar tots els delictes contra l'exèrcit i la pàtria, els ultratges a llurs símbols i emblemes i també les apologies d'injúries, una llei destinada, bàsicament, a reprimir el catalanisme i que com a oposició a aquesta llei, a Catalunya, es va constituir la coalició electoral de Solidaritat Catalana, per la qual Moles havia estat elegit diputat per la circumscripció de Lleida. Aquesta proposició va donar lloc a la presentació d'un projecte d'amnistia que va beneficiar tots els represaliats per aquesta llei.

Sobre el seu districte electoral podem esmentar una pregunta al mateix ministre de Foment sobre l'incompliment de la companyia concessionària del Canal d'Urgell del conveni amb els regants del subministrament mínim d'aigua necessària per regar, la qual va comportar que el ministre ordenés una inspecció dels regs i del canal. Una altra pregunta al ministre de Foment per demanar el trasllat de l'estació de ferrocarril de Lleida en uns altres terrenys, propietat de la companyia, a l'extrem oposat de la ciutat. Una altra al ministre de Governació sobre la incompatibilitat en la concessió per part del govern a l'Alcalde de

Lleida d'una agència de loteria. Són de destacar les intervencions que va fer sobre la construcció de línies de ferrocarrils secundaris i sobre la construcció del ferrocarril del Noguera Pallaresa, així com les demandes d'ajuda econòmica pels damnificats per la riada del Segre de 1907 a Lleida i per pal·liar els efectes d'aquesta catàstrofe, com per exemple la construcció d'un nou pont sobre el Segre.

Aquesta legislatura que havia començat el maig de 1907 es va acabar el 9 de febrer de 1910 amb la dissolució de les Corts i la convocatòria d'eleccions general pel 8 de maig següent. La celebració d'aquests comicis ja estigué regulada per la nova llei electoral, la del 8 d'agost de 1907, destinada a fer que les eleccions fossin més democràtiques i que a l'article 29 preveia la proclamació d'un candidat com a diputat si no concorria a la votació cap altre contrincant. El diumenge 24 d'abril Joan Moles fou proclamat candidat a la reelecció pel districte de Lleida a les eleccions del 8 de maig de 1910, però en aquesta ocasió per la Unió Federal Nacionalista Republicana (UFNR), ja que la Solidaritat Catalana havia estat dissolta a causa dels fets de la Setmana Tràgica (juliol de 1909). Aquesta nova formació política es va formar l'abril de 1910, a partir de la unificació dels partits que integraven la branca esquerra de Solidaritat Catalana (unionistes, federals i nacionalistes del CNR). Pel districte de Lleida tenia com a oponents el liberal Josep Agelet i Garrell, el carlista Estanislau Segarra i Vilalta i Magí Morera i Galícia, que es presentava per la Lliga Regionalista. Aquest darrer, però, es va retirar abans de les eleccions i aquesta formació va donar el seu recolzament a Moles.

La campanya electoral es va polaritzar entre Josep Agelet i Joan Moles. Aquest el dia 1 de maig va celebrar un gran míting a Lleida, amb una gran afluència dels seus partidaris i on va repassar la seva gestió al Congrés dels Diputats. Al nostre poble Joan Moles tenia previst celebrar un acte de propaganda electoral el diumenge dia 13 de març, però es va ajornar per una petita indisposició del candidat fins al dissabte següent, cosa que el mateix Moles anunciava en una carta a l'alcalde d'Artesa de

Lleida Salvador Jové. Com també ho anunciava el diari *El Ideal* del dijous 17 de març de 1910: *La visita que el celoso diputado por este distrito D. Juan Moles había de verificar a los pueblos de Artesa de Lérida y Juneda el pasado domingo y que hubo de suspenderse por enfermedad del Sr. Moles tendrá lugar el próximo sábado. Probablemente el domingo también visitará a sus electores de Bell. lloch y Mollerusa.*

L'acte electoral es va celebrar en la data prevista i del mateix en donava compte el diari republicà *El Ideal* del dijous 22 de març de la forma següent:

El Sr. Moles y sus electores.

En Artesa de Lérida

Conforme teníamos anunciado, el digno y celoso Diputado a Cortes por este distrito D. Juan Moles, continuando las excursiones a los pueblos de su demarcación, efectuó el sábado último la visita prometida a sus electores de Artesa.

Salimos por la mañana en carruajes, en los que previamente había venido de dicho pueblo, una comisión de la que formaba parte el Alcalde y Secretario de aquel Ayuntamiento D. Salvadó Jové y D. Teodoro Aldomà.

En las afueras del pueblo aguardaban al Sr. Moles y demás acompañantes, el Ayuntamiento en pleno, el Juez municipal y principales contribuyentes, los cuales saludaron afectuosamente al distinguido representante dirigiéndose acto continuo la comitiva al pueblo en el que hizo su entrada entre vítores y aclamaciones de entusiasmo del pueblo que salió a recibirle.

Después de un breve descanso en una sala del Ayuntamiento en donde recibió el Sr. Moles las visitas, de las autoridades y persona influyentes de la población se organizó un mitin.

Desde un balcón dirigió la palabra al pueblo, el Alcalde Sr. Jové, quien en breves y sentidas frases hizo la representación del Sr. Moles elogiando la labor que ha venido realizando como representante en Cortes, principalmente por los beneficios que había reportado al pueblo de Artesa, con la consecución de la carretera de Lérida a Castellans por aquella población.

A continuació el Sr. Moles després de saludar el veïndario de Artesa expuso detalladament el realitzat durant la seva gestió com a diputat del districte de Lèrida, i al·ludint a la carretera que afecta dita localitat, digué que al final i després de molts anys en que el projecte de la mateixa estava atascat en el Senat, sense que ningú s'acordés de fer-lo sortir d'allí, a pesar de haver-hi en l'alta Cambra qui ho havia de tenir interès, no s'havia pogut aconseguir, no sense haver superat alguns obstacles, que passarien a ser una realitat, com ho serà indubtablement a no tardar molt, amb el esforç de tots els veïns. Es va continuar en següent ordre de consideracions i oferint-se a tots com a particular i com a representant en Cortes, acabant el discurs amb un ¡Visca la unió del poble! I una altra de ¡Visca Artesa! Que a la seva vegada van ser contestats amb altres dades per l'Alcalde de ¡Visca el Sr. Moles! ¡Visca nostre diputat! Tot el poble que estava reunit a la plaça ovacionà al Sr. Moles repetides vegades, mostrant el carinyo i l'agraïment que guarden els electors de Artesa per al seu digne diputat.

Al migdia es va organitzar en l'Ajuntament en honor del Sr. Moles un banquet al que van assistir de 25 a 30 comensals. El menú va ser abundant, excel·lent i molt ben servit per distingides senyores.

Després de la comida i en carruages es va traslladar el Sr. Moles i els seus acompanyants a l'estació de Puigvert on havíem de prendre el tren que ens conduiria a Juneda.

En l'estació de Puigvert estaven esperant una comissió de veïns de dit poble que va saludar afectuosament al Sr. Moles i conferenciant breus moments amb ell.

També va venir a Artesa de Lleida el candidat liberal Josep Agelet i Garrell, però segons explica el diari *El Ideal* del dissabte 7 de maig es va veure obligat a marxar amb la cua entre cames:

Guerra al caciquismo.

Desde Artesa de Lérida.

LA VISITA DE AGELET

Quan se va saber en aquest poble que el candidat Sr. Agelet i Garrell, acompanyat pel seu pare i un altre amic familiar, havia vingut a Artesa es va produir en tota la població un moviment de protesta que va rebre aviat un caràcter greu, ja que els ànims dels pacífics veïns es soliviantaren.

En vista d'això les autoritats procuraren apaciguar a les més exaltades, a fi d'evitar qualsevol excés probable, i així seguit va sortir una comissió a cercar a uns dos quilòmetres de la vila als senyors Agelet per fer-los desistir de l'intent de visitar Artesa, cosa que no van aconseguir. El Sr. Agelet (pare) a poc de llegir, va pretendre parlar en termes de concòrdia, però la gent no ho va consentir. La presència de Agelet en aquest poble va ser considerada com a ofensa i la comitiva va haver de retirar-se i guarnir-se a la Casa Consistorial. Allí es van reunir algunes persones; però el Sr. Agelet es va expressar en termes durs per als dignes autoritats, que no van deixar un moment per contenir i suavitzar les iras de la multitud, que a no ser pel esforç de les mateixes, haurien passat en aquest poble un què sentir.

El Sr. Agelet i els seus acompanyants, fets a unes furies, van sortir del poble entre crits de ¡fuera caciques!

Aquí, com és natural, estem agraïts al Sr. Moles i no és estrany que tots els vots del poble siguin per al dit candidat.

El Sr. Agelet va poder convèncer-se de que no està el forn per a caciquistes – C.

6 de maig de 1910.

En les votacions del 8 de maig Joan Moles fou reelegit diputat pel districte de Lleida, amb un 48 % dels vots escrutats, enfront del 43 % obtingut pel candidat liberal Josep Agelet i Garrell i del 8 % del candidat carlista Estanislau Segarra i Vilalta.

En aquestes votacions al nostre poble que comptava amb un cens de 250 electors (cal tenir present que en aquella època només tenien dret a vot els homes majors de 25 anys) en van anar a votar 224, dels quals, 187 vots van ser per Joan Moles, 36 per Josep Agelet i una

papereta en blanc. La mesa electoral d'Artesa estava composta per Isidre París Drudis, com a president, Ramon Iglésias Batlle i Josep Batlle

Civit i Josep Falguera Oró, Miquel Galitó Visa, Geroni Morell Estela i Ramon Morera Batlle com a interventors.

Continuarà

LA LUCHA DEL DOMINGO

CIUDADANOS, A VOTAR

Mañana es el día señalado por la ley para que el pueblo manifieste su voluntad en los comicios.

La lucha se presenta en los distritos de esta provincia con caracteres parecidos a la pasada. Los caciques pretenden levantar la cabeza para volver a aquellos tiempos en que todo estaba supeditado a ellos.

Esta reacción, este paso atrás, el pueblo no debe consentirlo. Es preciso que por la prosperidad, por el bien general, por la paz y tranquilidad del país voten todos los electores a los candidatos aclamados por el pueblo.

La provincia dejará bien sentado su pabellón de libre, consciente y digna, sacando triunfantes de las urnas a los diputados:

D. Francisco Maciá Llusá, por Borjas
D. Juan Moles Ormella, por Lérida
D. Felipe Rodés Baldrich, por Balaguer
D. José Llari Areny, por Tremp

Por Lérida, por Cataluña, por España, necesitan estas tierras que se envíen al Parlamento representantes celosos, aptos y defensores de sus derechos e intereses.

La batalla del domingo es decisiva.

De un lado los candidatos del caciquismo, de otro los del pueblo.

Electores, entre unos y otros, escoged.

El Ideal del 7 de maig de 1910

LOS CANDIDATS DEL POBLE

Electors dels districtes de Balaguer, Borjas, Tremp y Lleyda: voteu com un sol home la candidatura dels prestigiosos ex-diputats

D. Felip Rodés Baldrich.
D. Francesch Maciá y Llusá.
D. Joseph Llari Areny.
D. Joan Moles Ormella.

Els serán, com han sigut fins ara, 'ls representants dignes del país y 'ls defensors valerosos y ardits dels sagrats drets del poble.

A lluytar totihom pera acabar d' una vegada ab lo caciquisme. vergonya d' aquestes terres

LA LLUYTA DEL DIUMENGE

El Ideal del 6 de maig de 1910

Electors del Districte de Lleyda:

Diumenge a la tarda, a dos quarts de quatre, acudiu al

Mitin Electoral

de presentació de la candidatura de **D. JOAN MOLES ORMELLA**, que tindrà lloch en lo teatre dels Camps Eliseus de la ciutat de Lleyda.

A l'acte hi pendrán part, ademés del prestigiós candidat republicà, qui donarà compte de la seua gestió com a diputat, los senyors

D. Pere Corominas

D. Felip Rodés

D. Juli Marial

D. J. Tona Xiberta

y altres elocuentes oradors.

El Ideal del 30 d'abril de 1910

Carta del señor Moles

Sr. Director de EL DIARIO DE LÉRIDA

May Sr. mio y de mi consideración más distinguida: Con gran asombro he leído en el periódico de su digna dirección, número 8744, correspondiente al domingo último, y con el título «De elecciones» un artículo, en el que se lee con referencia á mi humilde persona, entre otras afirmaciones, la siguiente: «...hay muchísima gente que no olvida que ha trabajado (haciendo casi causa común con el os) por los asesinos y ladrones de la semana trágica.»

Esta imputación calumniosa me pone en el caso de suplicarle una rectificación completa ó una demostración palmaria de *mi casi complicidad* con asesinos y ladrones de la semana trágica.

He trabajado únicamente, y lo repetiría siempre en condiciones análogas, en favor de unos presos de Arbeica, personas honradas y pertenecientes muchas de ellas á la comunión tradicionalista, que, por una denuncia falsa y con motivo de los sucesos de Julio se vieron envueltos en un procedimiento criminal.

¿Son estos, acaso, los *asesinos y ladrones* á que se refiere EL DIARIO?

En las contiendas electorales deben usarse armas de buena ley y dejar para gentes de cierta clase el esgrimir las que son más propias de su baja condición.

No dudando que ha sido sorprendido en su buena fé y en espera de la publicación de esta carta, se ofrece suyo affmo. s. s. q. b. s. m.

JUAN MOLES.

Carta de Joan Moles publicada al diari El Ideal del 7 d'abril de 1910 en la que es defensa de les acusacions fetes pel Diario de Lérida de la seva actuació a la Setmana Tràgica

Artesa de Lleyda.—Ramón Iglesias, propietari; Ramón Morera, propietari; Eusebi Oro, id, Gironi Morell, id. Blasi Batlle, id. Joseph Falguera, id. Agustí Bifet, id. Joan Escuer, comerciant; Batiste Morera, propietari; Manel Bosch, id. Jaume Vilalta, id. Pere Vilalta, jornalé; Francesch Besona, propietari; Modest Costafreda, industrial; Joseph Besona, id. Joan Drudis, propietari; Casimiro Oro, id. Ramón Oro Solé, industrial; Isidro Drudis, id. Salvadó Jové Guin, propietari; Joseph Batlle, id. Ramón Argilés Capdevila, id. Joseph Gallart, id. Ramon Olomí, id. Joseph Puig, id. Ramón Oro, id. Ramon Oro Casaderas, id. Carles Mis, id. Ramón Benosa, id. Ramón Batlle, id. Miquel Batlle, id. Enrich Costafreda, id. Joan Badia, id. Ramón Drudis, id. id. Ramón Badia Mor, id. Ramón Badia, id. Pere Olomí, id. Lluís Mir, id. Joseph Gallart, id. Joseph Oro Batlle, id. Salvadó Solé, id. Joseph Paris Ros, id. Francesch Mestre Pueyo, barbé; Sebastia Domenech, propietari; Joseph Besora René, id. Joseph Mor Solé, id. Joseph Iglesias, jornalé; Joseph Paris Oro, id. Jaume Torreguitart, propietari; Salvadó Barberá, id. Batiste Coy Pagés, barbé; Miquel Batlle, propietari; Isidro Paris Mor, id. Jaume Oro, id. Eloy Oro Mori, id. Jaume Carrera, id. Joseph Besora Miret, id. Ramón Besora René, id. Jaume Garrós, id. Anton Garrós Rosinach, id. Pau Mor, id. Ramon Carrera, id. Joseph Garrós, id. Joan Carrera, id. Matías Bonastra, id. Jaume Solé, id. Tomás Solé, id. Isidro Trendi, id.; Ramon Argilés, id.

Llista d'artesencs que van donar suport a Joan Moles en les eleccions del 8 de maig publicada al diari El Ideal del 5 de maig de 1910

El Ideal del 6 de maig de 1910

TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

Ajuntament 973 167162
 Assistent social: dimecres alterns 973 167315
 Correus: dilluns a divendres, 8-10 h, dissabte 8-9 h
 Farmàcia 973 167204
 Biblioteca: dimarts i dijous de 6 a 8 de la tarda
 La Femosa 973 167809
 Veterinari de la Protectora Local:
 Jaume Armengol 626869616

V3 Hospital Veterinari 639367888
 Adreça electrònica: lafemosa@artesa-de-
 lleida.xctl.net
 Metge 973 167291
 Metge urgències: Dies feiners: 15 h – 8 h i els
 festius tot el dia 973 142029 / 973 142033
 Museu Hores convingudes (Ajuntament)
 Taxi 973 167325

Horari dels autobusos que paren a Artesa				
LLEIDA a ARTESA			ARTESA a LLEIDA	
De dilluns a divendres				
11 h		Matí	7 h 10 min	
12 h			8 h	Cogul
13 h 15 min	Albagés - Cogul			8 h 20 min ESO
			9 h 40 min	
			12 h 10 min	
3 h	Durant el curs	Tarda	3 h 30 min	
4 h	Durant el curs		4 h 15 min	Cogul
5h 20 min	Puigverd		4 h 30 min	
6 h 30 min			5h 45 min	Puigverd
7 h 30 min	Albagés - Cogul			
8 h 30 min				
dissabte				
11 h		Matí	8 h 10 min	
12 h			9 h 45 min	
13 h 15 min			12 h 10 min	
7 h 30 min		Tarda	4 h 30 min	
NL2 (sud) divendres, dissabtes i vigílies				
0 h 10 min		Nocturn	0 h 30 min	Puigverd
2 h 00 min			2 h 20 min	Puigverd
4 h 15 min			4 h 35 min	Puigverd

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

Solució al sudoku

1	4	7	3	8	5	9	6	2
2	3	9	1	4	6	5	8	7
8	6	5	7	9	2	1	3	4
9	8	2	6	5	3	7	4	1
6	7	4	8	2	1	3	9	5
3	1	1	4	7	9	6	2	8
5	2	6	9	1	8	4	7	3
7	9	8	5	3	4	2	1	6
4	1	3	2	6	7	8	5	9

Sol·lució al problema d'escacs:

El sacrifici de dama permet aconseguir un mat combinat de les peces blanques. 1.Dh6+!!, Txh6; 2. Axf6+, Re7 (jugada única); 3.Cg8++

Edita l'Agrupació Cultural
La Femosa,
carrer dels Gallart, 7
25150. Artesa de Lleida
Tl. 973167874



Aquesta publicació local
rep el suport de:



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura



Fundació Pública de la Diputació de Lleida



Ajuntament
d'Artesa de Lleida

